

Mooi was die tijd!

In het verleden waren er veel verenigingen en ze waren ook allemaal springlevend. Het wordt nu allemaal steeds wat minder. Uitzonderingen daargelaten natuurlijk, maar over het algemeen zien veel verenigingen het ledenaantal teruglopen, zo ook bij de VDH. Ik kom nog uit de tijd (opa verteld) dat het doodnormaal is om lid te zijn van een vereniging.

Dit was dan ook wel in de tijd dat de Duitse herder een van de populairste hondenrassen was, dit met name te danken aan Commissaris Rex (mooie afstammeling van Yago vom Wildsteigerland, voor hen die deze nog kennen) en iets later de tv serie Snuf de hond. Een fokproduct van Foeke Tienstra (von haus Kalbach). Ook draaiden we als Nederland heel goed mee internationaal, vooral op kynologisch gebied met Kimon van Dan Alhedy's Hoeve, Ginger von Blickfeur, Fygi Alexyvrohof, Hagadahls Arex, en Jasmin von Nieuwlandshof. De 'Gouden eeuw' van de Nederlands kynologie.

Daarna zijn er natuurlijk ook wel wat successen geweest, zoals bijvoorbeeld Quote vd Lenferthoeve van Jan Lenfert, maar was dit steeds maar een enkeling. En dan beklijft de vraag, ligt het aan onze honden, of is er iets anders aan de hand.

Er zijn meningen die worden geuit rondom de oorzaak hiervan op onder meer de socials waar ik niet volledig achter sta. Naar mijn idee zijn er verschillende oorzaken te bedenken wat hier allemaal aan bijdraagt.

Een van de redenen, zijn de regels die beperkingen op het fokken leggen. Vroeger mocht je zelf bepalen hoeveel nestjes een teef kreeg. Dit is aan banden gelegd. Aan de ene kant voorkomt dit natuurlijk de broodfok, maar zorgt dit ook voor beperkingen voor de echte keurfok. Want de kansen op een top fokproduct is natuurlijk vele malen groter als je uit meer nakomelingen kunt kiezen. Daarnaast zijn er natuurlijk aan de reuen ook beperkingen rondom het aantal dekkingen opgelegd. Dit zorgt er ook voor dat de eigenaren van de topreuen (voornamelijk in Duitsland) heel kritisch zijn welke teef er wordt gedekt. Zij willen immers ook goede nakomelingen. Dit betekent onderaan de streep dat het heel moeilijk wordt om als fokker je kennel naar een hoger niveau te tillen.

Een ander punt, wat vaak wordt aangestipt de laatste tijd, vooral op social media, is de persoonlijke voorkeur van bepaalde keurmeesters. Dit zijn zeker niet alle keurmeesters, echter vallen er wel zaken op. Er is een gevestigde orde van voornamelijk Duitse kennels, die regelmatig in de prijzen valt, of een nakomeling van een van deze kennels. De honden zijn zeker geen slechte honden, maar of het ook de beste honden zijn laat ik even in het midden.

En als laatste, en wellicht een van de grotere redenen is het tekort aan topfokkers op kynologisch gebied. Ze zijn er wel, maar lang niet meer zoveel als vroeger. Dit is

natuurlijk ook niet zo heel gek. Om een topfokker te worden is er natuurlijk heel veel voor nodig. Ten eerste, je doet het niet alleen. De beste kennels hebben een heel team om zich heen, welke tijd en energie kunnen en willen steken in de honden. Want om een hond klaar te stomen voor een landesgruppeschau, een kampioensclubmatch of een siegerschau, kom je niet weg met eens in de week een ringtraining. Het is maandenlang afzien, meerdere keren in de week trainen, fietsen om conditie op te bouwen, pakwerk doen en ga zo maar door. Van alle toppers uit de jaren 90 weet ik dat ze het niet hadden bereikt zonder deze teams en de kringgroepen waarvan ze lid waren.

Gezien de afname van de leden, wat natuurlijk al een trend is die al heel lang loopt, is dit laatste steeds moeilijker om te bereiken. Ik zie die trend ook niet anders worden de komende jaren. De jongeren van tegenwoordig willen geen verplichtingen meer, en zien vaak niet de meerwaarde van een lidmaatschap van een vereniging. En als je dan als liefhebber lid wilt worden, dan mag je flink in de buidel tasten. Eerst 17,50 entree geld, geen idee waarvoor, en dan een kleine 60 euro per jaar. Daarvoor krijg je 2 x een maandblad per jaar (op de website heet dit nog steeds een maandblad....), en een online nieuwsbrief. Tja, dat trekt ook geen volle zalen.

Enrique Kroesen-Suripatty

Voorzitter provincie bestuur Overijssel